

Vec C-653/19 PPU

Návrh na začatie prejudiciálneho konania

Dátum podania:

4. september 2019

Vnútroštátny súd:

Spetsializiran nakazatelen sad

Dátum rozhodnutia vnútroštátneho súdu:

4. september 2019

Žalobca:

Spetsializirana prokuratura

Žalovaný:

DK

PRACOVNÝ DOKUMENT

UZNESENIE

Dátum: 04.09.2019

Specializiran nakazatelen säd
(Špecializovaný trestný súd, Bulharsko)

Zasadajúci s vylúčením verejnosti, v nasledovnom
zložení:

Mesto: Sofia

druhá komora

[omissis]

[omissis]

po preskúmaní trestnoprávnej veci všeobecného charakteru č. 398/2017 nariaďuje:

1. V tomto spise existuje viacero súdnych rozhodnutí týkajúcich sa zákonnosti ponechania p. DK vo väzbe, ktoré viedli k zamietnutiu jeho žiadosti o prepustenie na slobodu, pričom toto zamietnutie bolo odôvodnené neexistenciou nových okolností v súlade s § 270 ods. 1 druhou vetou Nakazatelen protsesualen kodeks (trestný poriadok, ďalej len „NPK“).
2. Je potrebné prihliadnuť na nedávny rozsudok Európskeho súdu pre ľudské práva vo veci Magnitskiy a i. v. Rusko (rozsudok z 27. augusta 2019, 32631/09, 53799/12); v bode 222 tohto rozsudku je uvedené, že prezumpcia v prospech prepustenia je vyvrátená v prípade, keď podľa vnútroštátneho práva väzba musí pokračovať, pokiaľ neexistujú nové okolnosti a že to znamená prenesenie dôkazného bremena na obhajobu.
3. Vnútroštátny právny rámec je veľmi podobný ruskému právu, o ktoré išlo vo vyššie citovanom rozsudku, a v samotnom bode 222 daného rozsudku je citovaná bulharská vec ako príklad vnútroštátnej praxe kritizovanej v tejto súvislosti; hoci sa táto [bulharská] vec týkala právnej úpravy, ktorá je už zrušená, bulharská súdna prax ostala nezmenená.
4. Je teda pravdepodobné, že vnútroštátny zákon odporuje nielen článku 5 ods. 3 EDLP, ale aj článku 6 a odôvodneniu 22 smernice 2016/343 v rozsahu, v akom tento zákon prenáša dôkazné bremeno o nezákonnosti väzby z prokuratúry na obhajobu a zavádza tým prezumpciu zákonnosti ponechania osoby vo väzbe, pričom vyvrátenie tejto domnienky prislúcha obhajobe.
5. Pokiaľ ide o prejednávajúcu vec, ponechanie obvineného vo väzbe viac než tri roky je práve následkom skutočnosti, že obhajoba nebola schopná presvedčiť súd o tom, že nie je potrebné pokračovať v tejto väzbe. Inými slovami väzba pokračovala, pretože obhajoba nepredložila dôkaz o dôvode prepustenia na slobodu, a nie preto, že prokuratúra bola schopná preukázať, že práve táto väzba predstavovala jediné možné preventívne opatrenie.
6. Je nepochybné, že prepustenie na slobodu je pravdepodobnejšie, ak súd sleduje opačný prístup, a síce ak na účely ponechania vo väzbe vyžaduje iba to, aby bola prokuratúra schopná presvedčivým spôsobom preukázať, že podmienky väzby

vyplývajúce z hmotného a procesného práva naďalej existujú a že žiadne iné menej prísne opatrenie nie je primerané.

7. Na účely sledovania tohto prístupu musí súd vylúčiť uplatnenie § 270 ods. 1 druhej vety NPK, čo predpokladá, že sa ubezpečí o tom, že toto ustanovenie je v rozpore s právom Únie; to však môže záväzným spôsobom konštatovať iba Súdny dvor Európskej únie.
8. Je preto potrebné podať návrh na začatie prejudiciálneho konania.

Z týchto dôvodov vnútroštátny súd

nariaduje:

Súdnemu dvoru Európskej únie sa PREDKLADÁ tento návrh na začatie prejudiciálneho konania:

Skutkový stav

9. Pán DK bol obvinený z účasti na organizovanej zločineckej skupine a z vraždy, teda z trestných činov uvedených v §§ 321 a 116 nakazatelen kodeks (trestný zákonník). Za každé z týchto obvinení je stanovený trest odňatia slobody rôzneho rozsahu, vrátane trestu odňatia slobody na doživotie za vraždu alebo za pokus o vraždu. Obvinených bolo tiež ďalších deväť osôb, ktoré nie sú uvedené v tomto návrhu na začatie prejudiciálneho konania.
10. Trestné konanie začalo v nadväznosti na streľbu v reštaurácii, pri ktorej bola jedna osoba usmrtená a druhá osoba vážne zranená. Prokurátor tvrdí, že DK je zodpovedný za smrť uvedenej osoby. Obhajoba tvrdí, že k týmto skutkom došlo v rámci nutnej obrany, ktorá bola nevyhnutná z dôvodu útoku spáchaného obeťami a tretími osobami. Preukázalo sa, že p. DK ostal na mieste činu a vydal sa polícii.
11. DK bol vzatý do vyšetrovacej väzby 11. júna 2016. V súlade s vnútroštátnou právnou úpravou nebol určený dátum ukončenia jeho väzby.
12. Vec bola predložená súdu 9. novembra 2017. V súlade s vnútroštátnou právnou úpravou sudca nepreskúmal dôkazy a dôvodnosť obžaloby.
13. Počas súdneho konania bola 5. februára 2018 podaná prvá žiadosť o prepustenie na slobodu; bola neúspešná. Vyšetrovacia väzba [predbežná] tak nadobudla trvalý charakter. V súlade s vnútroštátnym právom táto väzba nebola vopred časovo limitovaná a nie je stanovené žiadne jej pravidelné preskúmanie *ex offo*. Väzba bude trvať až do jej ukončenia na základe žiadosti podanej obhajobou.
14. Následne obhajoba podala ďalších šesť žiadostí o prepustenie na slobodu. Všetky boli neúspešné; niektorým sa vyhovel v prvom stupni, ale súdne rozhodnutie v prospech obhajoby bolo zrušené na druhom stupni. Súd (prvého, ako aj druhého

stupňa) preskúmal žiadosť o prepustenie na slobodu s ohľadom na požiadavku stanovenú vnútroštátnou právnou úpravou týkajúcu sa existencie nových okolností spochybňujúcich zákonnosť väzby. Návrh obhajoby smerujúci k tomu, aby bola vyšetrovacia väzba nahradená [iným opatrením], bol zamietnutý z dôvodu, že tvrdenia uvádzané obhajobou v prospech prepustenia na slobodu neboli považované za dostatočne presvedčivé.

15. Prokurátor nepodal ani jeden návrh na ponechanie osoby vo väzbe vzhľadom na to, že podľa vnútroštátneho práva ponechanie vo vyšetrovacej väzbe nie je časovo obmedzené a prokurátor nemá žiadnu povinnosť žiadať o jej pokračovanie. Pokiaľ je obvinený umiestnený do vyšetrovacej väzby, táto väzba pokračuje dovtedy, kým obhajoba nie je schopná predložiť dôkazy o „zmene okolností“, ktorým sa ponechanie vo väzbe stane nezákonným. V konaní vo veci samej prokurátor úspešne vyvrátil argumentáciu obhajoby, podľa ktorej došlo k „zmene okolností“.
16. Na vnútroštátny súd bola podaná nová žiadosť o prepustenie na slobodu, ktorú podal p. DK. Argumentácia prokurátora pozostáva opäť len z tvrdenia o neexistencii nových okolností.

Vnútroštátny súd uvádza, že ak rozhodne v zmysle, ktorý mu diktuje vnútroštátna právna úprava, prepustenie na slobodu bude môcť nariadiť iba vtedy, ak bude obhajoba schopná presvedčivým spôsobom preukázať, že došlo k „zmene okolností“. Vnútroštátny súd zároveň pochybuje, že tento prístup môže byť v súlade s článkom 6 a s odôvodnením 22 smernice 2016/343 v rozsahu, v akom tento prístup zavádza prezumpciu zákonnosti ponechania osoby vo väzbe, prezumpciu, ktorej vyvrátenie prislúcha obhajobe.

17. Pán DK je doteraz vo väzbe [vyšetrovacej].

18. Právo Únie:

Článok 6 a odôvodnenie 22 smernice Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/343 z 9. marca 2016 o posilnení určitých aspektov prezumpcie neviny a práva byť prítomný na konaní pred súdom v trestnom konaní (Ú. v. EÚ L 65, 2016, s. 1).

Články 6 a 47 Charty základných práv Európskej únie (Ú. v. EÚ 2016, C 202, s. 389 až 405 – ďalej len „Charta“).

19. Právo Rady Európy

Článok 5 ods. 3 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ako aj nasledujúce rozsudky Európskeho súdu pre ľudské práva: Magnitskiy a i. v. Rusko (sťažnosti č. 32631/09 a 53799/12), body 212 až 223; Pastukhov a Yelagin v. Rusko (sťažnosť č. 55299/07), body 38 až 51; Ilijkov v. Bulharsko (sťažnosť č. 33977/96), body 76 až 87; Rokhlina v. Rusko (sťažnosť č. 54071/00), body 63 až 70; Zherebin v. Rusko (sťažnosť č. 51445/09), body 56

až 63; Buzadji v. Moldavská republika (sťažnosť č. 23755/07), body 59 a 84 až 102.

Bod 3, bod 8 ods. 2, body 11, 23 a 24 odporúčania Výboru ministrov členským štátom Rec(2006)13 týkajúce sa vyšetrovacej väzby, podmienok jej výkonu a ochrany pred jej zneužitím.

Body 12.1 a 12.3 uznesenia 2077 (2015) Parlamentného zhromaždenia Rady Európy z 1. októbra 2015 s názvom „Zneužitie vyšetrovacej väzby v štátoch, ktoré sú zmluvnými stranami Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd“ [*neoficiálny preklad*].

Vnútroštátne právo:

Nakazatelen protsesualen kodeks (trestný poriadok, skratka „NPK“)

[poznámka prekladateľa: v originálnom znení nie je bod 20]

21. O dobe trvania donucovacieho opatrenia „ponechania osoby vo vyšetrovacej väzbe“:

Pokiaľ bolo vydané súdne rozhodnutie o umiestnení obvineného do väzby, toto rozhodnutie nespresňuje konkrétnu dobu trvania tejto väzby. Táto väzba pokračuje až do jej zrušenia, čo môže nastať na základe žiadosti obhajoby. Povinnosť preskúmať *ex offio* ponechanie osoby vo väzbe vzniká až po vyhlásení konečného rozsudku vo veci samej (§ 309 NPK).

22. O donucovacom opatrení „ponechanie osoby vo väzbe“ počas prípravného konania¹

Po prijatí súdneho rozhodnutia o ponechaní obvinenej osoby vo väzbe môže táto väzba trvať maximálnu dobu, ktorej dĺžka závisí od závažnosti vytýkaného trestného činu (§ 63 ods. 4 NPK). Až do uplynutia tejto doby môže obhajoba požiadať o zrušenie väzby (§ 65 NPK). Súd je povinný znovu preskúmať všetky okolnosti týkajúce sa zákonnosti väzby (§ 65 ods. 4 NPK) bez toho, aby bol viazaný skorším rozhodnutím o tejto otázke (bod 4 výkladového rozhodnutia č. 1/02). Presnejšie, neexistuje žiadna prezumpcia zákonnosti väzby, podľa ktorej by väzba bola výsledkom právoplatného súdneho rozhodnutia a preskúmanie by sa malo týkať existencie alebo neexistencie nových okolností. Je to práve naopak: Varhoven kasatsionen sad (bulharský Najvyšší kasačný súd) vykladá (v bode 4 výkladového rozhodnutia č. 1/02) zákonné ustanovenie v tom zmysle, že prislúcha súdu, aby konštatoval existenciu okolností, na základe ktorých môže väzba pokračovať.

¹ Prejednávaná vec sa už nachádza vo fáze súdneho konania; režim fázy predchádzajúcej súdnemu konaniu je tu podrobne opísaný na účely poskytnutia kompletnejšieho prehľadu vnútroštátneho práva.

V prípade podozrenia, že obhajoba zneužíva právo požiadať o preskúmanie ponechania osoby vo väzbe, súd môže zakázať každú novú žiadosť v tomto zmysle až na obdobie dvoch mesiacov; tento zákaz sa neuplatňuje v prípade zhoršenia zdravotného stavu obvineného (§ 65 ods. 6 NPK).

23. O donucovacom opatrení „ponechanie osoby v predbežnej väzbe“ počas súdneho konania

Súd vykoná dôkladné a nezávislé preskúmanie zákonnosti väzby až svojím prvým úkonom [súdneho konania]. Následne v priebehu konania táto väzba nadobúda stabilný charakter. Presnejšie, môže byť zrušená iba v prípade „zmeny okolností“ (§ 270 ods. 1 druhá veta NPK). Inými slovami je potrebné, aby boli preukázané nové skutočnosti, ktoré spôsobujú nezákonnosť ponechania osoby vo väzbe.

Ustanovenie § 270 ods. 1 a 2 NPK uvádza:

„§ 270

(1) Otázkou zmeny donucovacieho opatrenia sa možno zaoberať kedykoľvek počas sporového konania. V prípade zmeny okolností možno podať na tom istom súde nový návrh týkajúci sa donucovacieho opatrenia.

(2) Súd rozhodne uznesením na verejnom pojednávaní.“

Ponechanie osoby vo väzbe počas súdneho konania nie je časovo obmedzené a trvá až do zrušenia väzby. Návrh na zrušenie väzby podáva obhajoba a táto je povinná preukázať, že došlo k zmene skutočností, na základe ktorej je potrebné väzbu zrušiť a prijať menej prísne preventívne opatrenie.

To má za následok presunutie pozornosti súdu vykonávajúceho preskúmanie konkrétnejšie na otázku, či je táto zmena okolností dostatočne relevantná; ak nie je, súd nariadi ponechanie osoby vo väzbe.

24. Prejudiciálna otázka

Je vnútroštátna právna úprava, ktorá počas trestného súdneho konania podmieňuje vyhovenie návrhu obhajoby na zrušenie väzby obvineného existenciou zmeny okolností, v súlade s článkom 6 a odôvodnením 22 smernice 2016/343, ako aj s článkami 6 a 47 Charty základných práv Európskej únie?

25. O prípustnosti otázky

Článok 6 a odôvodnenie 22 smernice 2016/343 sa týkajú dôkazu o vine obvineného: presnejšie, vykonávanie dôkazov upravujú iba pokiaľ ide o rozhodnutie vo veci samej, ktorým bolo rozhodnuté o otázke, či je dotknutá osoba vinná alebo nevinná. Vnútroštátne právne ustanovenie (§ 270 ods. 1 druhá veta NPK), ktoré je relevantné v prejednávanej veci, sa však týka odpovede na

procesnú otázku: a síce či má ponechanie osoby vo väzbe pokračovať. Z tohto dôvodu nie je jasné, či sa tu tieto ustanovenia smernice 2016/343 majú uplatňovať.

Vysvetlenia týkajúce sa otázky

26. Vnútroštátna právna úprava, ktorá priznáva stabilný charakter súdному rozhodnutiu nariaďujúcemu väzbu, je v súlade so zásadou právnej istoty. Presnejšie, akonáhle bolo rozhodnutie o umiestnení obvineného do väzby prijaté na prvom stupni a potom na druhom stupni právoplatným súdnym rozhodnutím, platí pravidlo, že toto konečné rozhodnutie môže byť znovu preskúmané iba v prípade existencie nových okolností. To je záruka jednoduchosti, jasnosti a účinnosti. Vyhne sa tým povinnosti zopakovať rovnaké dôvody na účely potvrdenia väzby a okrem toho predíde sa akémukoľvek riziku rozporu medzi súdnymi inštanciami, ktorý by vznikol v prípade, keď by súd prvého stupňa nariadil prepustenie na slobodu na základe dôvodov, ktoré súd druhého stupňa už zamietol v skoršom rozhodnutí.
27. Zásada právnej istoty je však vlastná rozhodnutiam vo veci samej. Jej uplatnenie na taký procesný akt, akým je ponechanie osoby vo väzbe, znamená zavedenie prezumpcie zákonnosti tejto väzby a v dôsledku toho prenesenie dôkazného bremena o okolnostiach, ktoré odôvodňujú zrušenie väzby, na obhajobu. To je však v priamom rozpore s výkladom, ktorý podal ESĽP vo vzťahu k článku 5 ods. 3 EDĽP: podľa neho pri posúdení zákonnosti väzby musí byť táto prezumpcia vždy v prospech oslobodenia obvineného a väzba musí predstavovať výnimku stanovenú v prísne vymedzených prípadoch (rozsudky Magnitskiy, bod 214 a Buzadji, bod 89). ESĽP sa tiež domnieval, že vnútroštátna právna úprava, ktorá umožňuje zrušenie väzby iba v prípade, že existujú nové okolnosti, má za následok potvrdenie opačnej domnienky, a síce, že väzba musí pokračovať dovtedy, kým nebudú preukázané dôvody na prepustenie osoby na slobodu (rozsudky Magnitskiy, bod 214; Pastukhov a Yelagin, bod 49; Ilijkov, body 85 a 87; Rokhlina, sťažnosť č. 54071/00, bod 67 a Zherebin, bod 60)².
28. Toto riziko spochybnenia prezumpcie uprednostňujúcej prepustenie na slobodu a potvrdenia prezumpcie zákonnosti väzby je veľmi vysoké vzhľadom na charakteristiky vnútroštátneho práva, podľa ktorého väzba nie je limitovaná maximálnou dobou a nie je stanovené, že bude pravidelne a bez návrhu preskúmaná. To robí ponechanie vo väzbe v podstate trvalým. Preto sa s každým návrhom obhajoby smerujúcim k prepusteniu obvineného na slobodu zaobchádza ako s opravným prostriedkom proti väzbe, o ktorej zákonnosti bolo rozhodnuté, a ako s návrhom na konštatovanie jej nezákonnosti.

² Čísla rozsudkov ESĽP sú citované v bode 19.

29. Zdá sa teda, že ak obhajoba navrhne zrušenie väzby, súd bude musieť posúdiť, či existujú presvedčivé dôkazy v prospech prepustenia obvineného na slobodu, a nie či existujú presvedčivé dôkazy v prospech jeho ponechania vo väzbe.
30. Vyplýva z toho, že posúdenie súdu, ktorý musí preskúmať návrh obhajoby na zrušenie väzby, bude sledovať osobitný prístup: súd konkrétnejšie preskúma, či od posledného rozhodnutia o tej istej otázke nastali nové skutočnosti, ktoré samotné vedú k záveru, že väzba sa po novom stala nezákonnou.
31. Preskúmanie zákonnosti sa netýka otázky, či sú naďalej splnené všetky podmienky väzby, ale či tieto podmienky boli dostatočne spochybnené. To v praxi vytvára koncepciu, podľa ktorej prislúcha obhajobe, aby predložila presvedčivé dôkazy o nevyhnutnosti zrušenia väzby.

Uplatniteľnosť práva Únie

32. Ustanovenie článku 6 ods. 1 smernice ukladá členským štátom povinnosť organizovať svoj trestný systém tak, aby dôkazné bremeno spočívalo na prokuratúre; podľa jeho odseku 2 akákoľvek pochybnosť o vine je v prospech obhajoby. Odôvodnenie 22 zakazuje prenesenie dôkazného bremena s výhradou skutkových domniek alebo právnych domniek; tieto domnienky však musia byť vyvrátiteľné, „primerane limitované“, zohľadňujúce „závažnosť vecí“, „právo na obhajobu“ a skutočnosť, že tieto domnienky sú „primerané sledovanému zákonnému cieľu“.
33. Vnútroštátne právne ustanovenie § 270 ods. 1 druhá veta NPK zavádza prezumpciu v prospech obžaloby a v neprospech obhajoby: presnejšie, väzba je považovaná za aktuálne zákonnú vzhľadom na to, že o jej zákonnosti už bolo skôr právoplatne rozhodnuté. Táto väzba tak nadobúda stály charakter a je potrebné, aby sa obhajoba chopila iniciatívy a napadla jej zákonnosť predložením presvedčivých tvrdení v tejto súvislosti.
34. Vyplýva z toho, že táto vnútroštátna právna úprava patrí do pôsobnosti článku 6 a odôvodnenia 22 smernice 2016/343 v rozsahu, v akom uvedená právna úprava zavádza zákonnú prezumpciu, ktorá je v zásade povolená, pokiaľ spĺňa určité požiadavky. Je nepochybné, že táto prezumpcia spĺňa podmienku vyvrátiteľnosti. Treba určiť, či je „primerane limitovaná“, či zohľadňuje „závažnosť vecí“, rešpektuje „právo na obhajobu“ a či je „primeraná sledovanému zákonnému cieľu“. Toto posúdenie patrí do výlučnej právomoci Súdneho dvora.
35. Ustanovenie článku 6 Charty zakotvuje právo na slobodu a osobnú bezpečnosť. Samotná povaha opatrenia „väzby“ vedie k pozbaveniu slobody. Z tohto dôvodu musia byť podmienky umožňujúce zrušenie väzby v súlade s povolenými obmedzeniami pôsobnosti článku 6 Charty, pričom tieto obmedzenia musia dodržiavať požiadavky článku 52 ods. 1 Charty. Treba uviesť, že ustanovenie článku 6 Charty zodpovedá ustanoveniu článku 5 EDĽP (článok 6 ZEÚ a článok 52 ods. 3 Charty) a že výklad EDĽP podaný Európskym súdom pre ľudské práva

je priamo uplatniteľný; výklad Charty nesmie viesť k zníženiu úrovne ochrany zaručenej EDĽP (článok 53 Charty).

36. Ustanovenie článku 47 Charty zaručuje právo na účinný prostriedok nápravy pred súdom. Vnútroštátne ustanovenie § 270 ods. 1 druhej vety NPK svojou povahou obmedzuje právo na obhajobu v rozsahu, v akom obvinený naráža na prezumpciu zákonnosti svojej väzby. Namiesto toho, aby prokurátor musel preukázať dôvody ponechania vo väzbe, je to obhajoba, ktorá musí predložiť dôkaz o dôvodoch opodstatňujúcich zrušenie väzby. Z tohto dôvodu sa tu kladie otázka, či toto zníženie úrovne ochrany robí neúčinným prostriedok nápravy stanovený vnútroštátnym právom.

Osobný názor vnútroštátneho súdu

37. Vnútroštátne právo stanovovalo až do roku 2000 povinnú vyšetrovaciu väzbu za niektoré trestné činy, pričom výnimky z tohto režimu boli predmetom reštriktívneho výkladu; prislúchalo obvinenému, aby preukázal existenciu týchto výnimočných prípadov a na slobodu bol prepustený až vtedy, keď úspešne vyvrátil prezumpciu v prospech väzby. Tým bol zavedený vnútroštátny súdny systém, v ktorom platilo, že akonáhle bol obvinený umiestnený do väzby, jeho väzba bola zákonná a táto osoba musela namietat' voči tejto zákonnosti presvedčivým spôsobom, pričom sa mohla opierať len o zmenu okolností.
38. V nadväznosti na množstvo rozsudkov Európskeho súdu pre ľudské práva (Ilykov v. Bulharsko, sťažnosť č. 33977/96; Nikolova, sťažnosť č. 31195/96; Assenov a.i., sťažnosť č. 24760/94; Nankov, sťažnosť č. 28882/95; a i.) bola prijatá reforma, podľa ktorej bola povinná vyšetrovacia väzba zrušená a zaviedlo sa konanie o napadnutí väzby pred súdom. Reforma sa týkala predovšetkým fázy predchádzajúcej súdneho konaniu, v ktorej Európsky súd pre ľudské práva konštatoval najväčší počet porušení práva na obhajobu obvineného. Zaviedla sa preto vyššia úroveň ochrany obvineného v rámci kontroly zákonnosti väzby: súd, na ktorý bol v tomto zmysle podaný návrh, vykonal *ex offico* nové celkové preskúmanie bez toho, aby prihliadol na rozhodnutie, ktoré nariadilo väzbu.
39. Uvedená reforma nepostúpila tak dobre vo fáze súdneho konania, kde sa uplatnila nižšia úroveň ochrany: totiž akonáhle sa obvinený už nachádzal vo väzbe, jeho prepustenie na slobodu bolo závislé od podmienky existencie nových okolností, ktoré predtým neboli vzaté do úvahy a ktoré musela preukázať obhajoba.
40. Také je vysvetlenie znenia § 270 ods. 1 druhej vety NPK, ako aj spôsobu, akým je toto ustanovenie uplatňované vnútroštátnym súdom, a to aj v konaní vo veci samej.
41. Smernica 2016/343 vytvára nové výzvy pre rozvoj vnútroštátneho trestného práva procesného a spôsob, akým Súdny dvor rozhodne, určí, či tieto výzvy vyústia do zmeny vnútroštátnej právnej úpravy a vnútroštátnej právnej vedy.

[*omissis*] [postup a podpisy]

PRACOVNÝ DOKUMENT